

§. 432.

Judex, si in cognitione causæ vel in appellatione aut revisione interposita manifestam injustitiam, vel insignem petulantiam unius vel alterius Partis animadverterit, Partem, quæ se hujusmodi culpæ ream fecerit, ejusque patronum congrua poena pecuniaria, vel pro ratione status et conditionis corporali plectito.

CAPUT XXXVIII.

De Advocatis.

§. 433.

Nemo inter Advocatos in futurum recipiendus est, nisi qui in aliqua ex Universitatibus vel Academiis Provinciarum hæreditariarum examen rigorosum subierit, suamque Juris scientiam debitis experimentis probaverit, et præscriptas attestaciones desuper attulerit.

§. 434.

Inter Advocatos referri petens, postularum hoc tribunali appellationis in Regno constituto

stituto porrigere, ac simul præter attestatio-
nem Universitatis, vel Academiæ provinciæ
hæreditariæ, a qua examinatus fuerit, etiam
testimonium scriptum Advocati rite assumti
super datis speciminibus Jurisprudentiæ suæ,
nec non diligentiae, dexteritatis, et honestatis
exhibere debet; quibus receptis Tribunal Ap-
pellationis postulantis doctrinam tam super
theoria, quam super applicatione hujus con-
stitutionis, nec non super universis legibus
provincialibus severo examine sibi perspectam
reddat, in ipsius mores, ac probitatem dili-
genter inquirat; et siquidem eundem capa-
cem invenerit, ad exercitium Advocaturæ ad-
mittat, quin ad numerum vel ad diversitatem
Tribunalium respiciendum sit.

§. 435.

Advocatus de patrocinio causæ alicujus
suspiciendo rogatus, præprimis perpendere
debet, an causa sit justa, et æqua, atque
idcirco defendi mereatur: hunc in finem, an-
tequam defensionem suscipiat, probe eidem

dispiciendum est, et quidem si cliens, qua actor in judicium venturus sit. *a)* quid is tam in causa principali, quam in accessoriis petat; *b)* qua ratione actionem, et singulas ejusdem circumstantias probare valeat; *c)* an super hac vel illa circumstantia documenta scripta adfint; *d)* ubi eadem existant; *e)* quis in hac vel illa circumstantia præsens fuerit; *f)* quas circumstantias jurare paratus; *g)* et super quibus pro re nata juramentum parti adversæ deferendum sit.

§. 436.

Eodem modo Advocatus, si patrocinium ab ipso requirens in judicium reus conventus ire debeat, imprimis actionem probe examinet, exceptiones contra eam militantes, quatenus ex facto oriantur, accurate perpendat, et adminicula, per quæ circumstantiæ exceptionum probari possint, exquirat.

§. 437.

Utroque casu Advocatus adæquatam consignationem actorum, et documentorum sibi

per

per Partem, cujus causam agendam assumerit, traditorum conficiat, hancque per se subscriptam eidem parti extradet.

§. 438.

Advocatus pro circumstantiarum ratione ulterius, ac præcipue sibi exploratum reddat: a) an non forte plures actionis participes, seu consortes subversentur; b) an aliqui ex iisdem Curatelæ sub sint; c) qua ratione sibi necessaria documenta et adminicula ante litem procuranda sint; d) cui jurisdictioni reus sub jaceat; e) an actio contra plures instituenda; f) an aliqui ex iis sub Curatela positi; g) an non lis aliqui denuncianda, vel evictor aliquis evocandus; h) an ante decisionem litis ad remedia provisionalia recurrendum sit?

§. 439.

Advocatus patrocinium suscipere volens, statim curet, ut scripto Mandatariatu, qui a singulis Clientibus propria manu firmandus, vel juxta constitutiones regni in Comitatibus, aut locis credibilibus expediendus, et primæ

scripturæ adnectendus est, instruat, vel de-
mum loco hujus Procurator coram ipso iudice
more hactenus consueto oraliter constituatur,
constitutioque hæc Protocollo inseratur, litteras
mandati vero Advocatus, vel oralem consti-
tutionem Procuratoris iudex non aliter accep-
tet, quam si substitutus nominatus, vel alium
substituendi facultas collata fuerit; si tamen
hoc omitteretur, nulla scriptura præterquam
in casibus gravioris momenti, et ubi pericu-
lum in mora esset, recipienda, ac etiam dum
ab Advocato saltem usque ad terminum se-
cundæ scripturæ litteræ mandati juxta modum
superius præscriptum porrigendæ, vel alia ora-
lis constitutio Advocati procuranda est.

§. 440.

In causis agendis, Advocatus præsentem
constitutionem ad amissim observato, et scri-
pturas mundis ac legibilibus litteris, ac sine ni-
mia distensione exaratas porrigito.

§. 441.

Inrotationibus Actorum Advocati ipsimet interfint, neque id alterius fidei unquam committant.

§. 442.

Advocatus susceptum in se patrocinium ante finem litis sine gravi causa ne deferat; et siquidem ob justas rationes id facere debeat, clienti operam suam prius judicialiter renunci- ciet; a die tamen traditæ renunciationis par- tem tamdiu in Judicio defendere adhuc tenea- tur, quamdiu terminus pro præsentatione re- sponſionis eidem præfinitus pendeat; nisi pars alium patronum prius constituerit.

§. 443.

Si ipsa pars substitutum non designaverit, Advocatus constitutus aliquem adversæ parti indicato, hic vero primo Advocato vel mor- tuo, vel patrocinium abdicante, vel impedi- to litem continuo prosequatur, donec pars alium Advocatum constituerit.

§. 444.

Nulli Advocato liceat utrique parti eodem tempore, ac in eadem causa inservire, vel patrocinium uni parti in causa præstare, in qua prius parti adversæ operam suam locaverit.

§. 445.

In rebus jam conclusis, et decisis Advocatus ab omnibus saltibus, novisque Tricis penitus abstinet.

§. 446.

Nemini ex Advocatis liceat peculiare ac determinatum præmium, seu palmarium, ut vocant, pro casu victoriæ in antecessum pacisci: Ejusmodi pactum non solum invalidum esto, sed Advocatus, qui illud iniverit, insuper speciali poena coercendus est.

§. 447.

Quilibet Advocatus, quum ultima scriptura porrigenda, uti etiam si scriptura appellationis vel revisionis producenda est, ea, quæ
sibi

fibi ob præstitam operam legitime competant, scripto consignare, et hanc notam Actis adjungere, eodemque modo peracto processu verbali, super quo sententia ferenda sit, honorarium sibi competens postulare, et scripto, vel voce ad Protocollum indicare debet.

§. 448.

Judex, quoties partem succumbentem in expensas condemnare debet, honorarium ab Advocato partis adversæ petitum a succumbente præstandum in ipsa sententia moderetur: Illud vero, quod pars proprio Advocato solvere debet, a Judice tum duntaxat moderandum est, si pars moderationem petierit.

§. 449.

Labor Advocati neque pro numero foliorum, quibus scripturæ ab ipso conceptæ consent, neque pro numero dierum, quibus in judicio comparendum fuit, sed pro genuino suo merito æstimandus est, quidquid idcirco inter ipsum et partem convenerit.

§. 450.

In hac æstimatione Judici ad sequentia momenta respiciendum est; a) An Advocatus in comparandis adminiculis atque in præparandis, et probe instruendis scripturis multum operæ impenderit; b) An ex elaboratione scripturæ singularis diligentia et non vulgaris dexteritas eluceat; c) An litem cum possibili exactitudine et celeritate ad finem perduxerit; d) An in ea peragenda hanc constitutionem in omnibus observaverit; e) An facultates clientis majorem moderationem non exigant.

§. 451.

Si Advocatus patrocinium causæ, in qua manifesta injustitia defendi debeat, vel ex inicitia, vel ex lucri cupiditate susceperit, Judex, a quo causa decisa fuerit, ejusmodi Advocatum Tribunali Appellationis denunciato: hoc vero pro delicti qualitate, vel congruæ multæ dictione in ipsum animadvertito, vel eundem ab Advocatura, ad tempus, aut in perpetuum excludito.

§. 452.

§. 452.

Quoties tribunali politico vitium Advocati innotescet, quod contra ipsius mores ac honestatem suspicionem præberet, vel si idem Tribunal compererit, Advocatum multum æris alieni contrahere, id Tribunali Appellationis statim indicato: hoc vero Reum ad tempus, vel si post iteratam animadversionem nulla emendatio appareat, in perpetuum exercitio Advocaturæ interdicito.

CAPUT XXXIX.

De Judice.

§. 453.

Qui munus Judicis penes Tribunal, vel Curiam sibi conferri postulabunt, consuetis Attestationibus docento, adquisitam a se sufficientem juris scientiam in Universitate, vel Academia alicujus provinciæ hæreditariæ rite probatam fuisse, iis tamen exceptis, qui publica,